UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn aurora misse natiuitatis d[omi]ni Textus eua[n]gelij Lu. ij. cap.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

merenť ꝺ celeſtib⁊ myſterijs edoceri ⁊ gau
dio magno ꝑfrui. Itē nato chr̄o ꝑ fidē in
cordib⁊ fideliū lauſ mag̅ ſecuta ē ꝑ vniuer
ſum orbē: ⁊ lux imēſa intelligētie ſupnoꝝ.

Anagogice ꝟo ſciēdū ꝙ chr̄s ſignificat
eū q̄ ſe ⁊ alios vult ſaluari. Iſte naſcit̄ dū
morit̄: q: aliā igredit̄ vitā. Egreſſa ḡ aīa
iuſti de vtero marie. i. de corpe: tenebre ꝑt̄
tunt̄ i lucē: q: ſtati itelligit mō āgelico: et
ſi ſit mala: vt pꝫ ꝑ ſ. Tho. j. ꝑ. q. lxxxiij. ⁊
ſi ſit bona ꝑficit̄ beatifica viſione ſtatim
vel poſt plenā purgationē.

Moralr̄ iſtruunt̄ paſtores. i. p̄lati ꝙ ſi
volūt ꝑcipe claritatē et̄ne viſiōis ⁊ ꝯfabu
lationē āgelicā vel ꝯſortiū debēt vigilare:
q: ꝑ grege admiſtrato reddituri ſūt rōnē
Inſtruunt̄ etiā mēbra chr̄i vt paupratē ⁊
aſpitatē vite cū ſuo capite āplecti debeāt
Itē iſtruunt̄ iuxta doctrinā Be. di. Uno
āgelo vno euāgelizāte nūcio natū i carne
deū: mox mlr̄titudo militie celeſtꝫ i laudē
ꝯditorꝫ ꝓrūpit: vt ⁊ chr̄o deuotionē ipen
dāt: ⁊ nos ſuo exēplo inſtruāt q̄tiēs aliq̄s
firmū ſacre eruditōis ꝟbū ſonuerit: vl̄ ipi
q̄ pietatꝫ ſē ad mētē reduxerim⁹: deo ſtati
laudes ore corde ⁊ ope reddam⁹. hec ille

In aurora miſſe natiuitatis dn̄i Textus euāgelij Lu. ij. ca.

P Aſtores loq̄bant̄ adi-
uicē: Tranſeam⁹ vſq̄ꝫ
Bethleē ⁊ videamus
hoc ꝟbū qꝺ factū eſt:
qꝺ fecit dn̄s ⁊ oſ̄dit nobis. Et
venerūt feſtināntes ⁊ inuenerūt
Mariā ⁊ Ioſeph ⁊ infantē poſi
tum in p̄ſepio. Uidētes aūt co
gnouerūt de ꝟbo qꝺ dictū erat
illis de puero hoc. Et oēs q̄ au-
dierūt mirati ſunt: ⁊ de his q̄
dicta erāt a paſtorib⁊ ad ipſos.
Maria autē ꝯſeruabat oīa ꝟba
hec cōferēs in corde ſuo. Et re-
uerſi ſunt paſtores gl̄ificātes ⁊
laudātes deū in oīb⁊ que audie
rant et viderant: ſicut dictū eſt
ad illos.

P Aſtores loq̄bā
tur adinuicem.) Luc. ij. In p̄
ſenti euangelio tangūtur tria
puncta/ que ſunt: Inquiſitio:
inuentio: exultatio.

Quātū ad ꝑmū lr̄aliter ſciēdū eſt ꝙ pa
ſtores nocte venerūt in bethleē: q: dt̄ Lu
cas ꝙ recedēte angelo (loq̄bant̄ ad inuicē
dicētes: Trāſeam⁹ vſq̄ꝫ bethleem ⁊ videa
mus hoc verbū.) Per ꝟbū ſm̄ Bed. itel
ligit̄ ꝟbū eternū: ⁊ ſic exponit̄ ſm̄ eū. Ui-
deam⁹ hoc ꝟbū qꝺ factū eſt. i. ꝟbūꝫ qꝺ ſp
erat videam⁹ quō ſit caro factuꝫ. Siq̄dē
ſm̄ aliq̄s fuerūt int⁹ illuiati a deo. Seq̄t̄:
(qꝺ fecit dn̄s ⁊ oſ̄dit nob̄). i. ſm̄ Be. Ui
deam⁹ quō ꝟbū ip̄m ſe fecit. ſ. hoīem ⁊ oſ̄
dit nob̄ carnē ſuā. Nā ſm̄ Amb. cū caro vi
det̄/ ꝟbū videt̄: ⁊ itellige ꝙ videt̄ ꝟbū/ nō
tn̄ q̄tū ad oēꝫ ſuā naturā: ſꝫ ſolū q̄ ad hu
manā. Pōt etiā exponi ſcꝺo ſic: vt ꝑ ꝟbū
itelligat̄ res/ nō q̄cūq̄ꝫ/ ſꝫ digna ⁊ magna:
iuxta illꝺ Eſa. xxxix. Nō fuit res dig̅ ꝟbo
. i. p̄cioſa/ quā nō oſ̄deret eis. Uerū i di
uina ſcptura ꝟbū ꝯſueuit accipi ꝑ facto ſi
ue ꝑ q̄cūq̄ꝫ re geſta. Iſto mō dixit dauid
ij. Re. j. fugiēti de p̄lio. Qꝺ eſt ꝟbū qꝺ fa
ctū eſt. i. quō ſe res habuit: ⁊ ſic pꝫ textus
Sciēdū tn̄ ꝙ in greco nō habet̄ qꝺ fecit
ſed ſolū qꝺ dn̄s oſ̄dit nobis. (⁊ venerunt
feſtinātes) ꝑncipalit̄ ex deſiderio vidēdi
chr̄m: ⁊ ſecūdario vt cit⁹ redirēt ad gre-
gē: forte ſine cuſtodia ꝺrelictū. Sꝫ ad ple
niorē dictoꝝ itelligētiā ſciēdū eſt ꝙ ſctūs
Tho. iij. q. xvj. ar. vj. q̄rit: Utrū hec ꝓpo-
ſitio ſit vera: de⁹ fact⁹ eſt hō: Et rn̄det ꝙ
ſic: q: vnūq̄dq̄ꝫ dr̄ eſſe factū illꝺ qꝺ ꝺ no-
uo incipit p̄dicari de chr̄o. Et eodeꝫ mō
pōt dici ꝙ Bed. dicit ꝟbū eē factū hoīem
vel carnē. i. hoīem: a pte denoīando totuꝫ
q: ſicut eſſe hoīem ꝟe predicat̄ de deo: ita
etiā ꝟe p̄dicat̄ de verbo dei.

Moralr̄ inſtruimur ꝙ ſi volum⁹ chr̄m
inuenire nō debem⁹ q̄rere illū cū deſidia ⁊
negligētia: ſed feſtināter: vt dicit Amb.

Quātū ad ſcꝺm ſciendū ꝙ patꝫ vſq̄ꝫ ibi
(ꝯferēs in corde ſuo.) Scꝺm em̄ doctri-
nā Bed. conferebat q̄ ꝑ ꝓphetias ſciebat
futura ꝺ chr̄o cū his q̄ videbat ipleta: qꝺ
btē ꝟgini erat valde ꝺlectabile: ⁊ nob̄ val
de vtile: q: b. ꝟgo pleniſſime potuit ꝺ chr̄i

myſterijs alios docere. Cetera q̄ dici poſſent circa hoc euangeliū litteraliter patere faciliter poſſunt ex dictis.

In die Natiuitatꝫ dn̄i Ad miſſam maiorē Tex. euā. Jo. primo

i

In principio erat verbū ⁊ verbū erat apud deū et de⁹ erat verbū. Hoc erat in principio apud deū. Oīa ꝑ ipm̄ facta ſunt ⁊ ſine ipſo factū ē nihil: Qđ factū eſt: i ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hominū. Et lux in tenebris lucet: et tenebre eā nō cōprehēderūt. Fuit hō miſſus a deo: cui nomē erat iohannes. Hic venit in teſtimoniū vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumine vt oēs crederent ꝑ illū. Nō erat ille lux: ſed vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumīe. Erat lux vͣa q̄ illūinat oēꝫ hoīeꝫ veniētē i hūc mundū. In mūdo erat ⁊ mund⁹ ꝑ ipm̄ factus eſt: ⁊ mundus eum nō cognouit. In ꝓpria venit et ſui eum nō receperunt. Quotqt āt receperūt euꝫ dedit eis ptātē filios dei fieri his qui credūt in noīe eius. Qui non ex ſanguinib⁊: neqꝫ ex volūtate carnis: neqꝫ ex volūtate viri ſed ex deo nati ſunt. Et verbuꝫ caro factum eſt ⁊ habitauit in nobis. et vidim⁹ gl'iam eius: gloriā quaſi vnigeniti a patre plenum gratie et veritatis.

i

In principio erat v̄bū) ⁊c. Joā. j. Joānes euāgeliſta dict⁹ eſt aq̄la: q̄ ceteris euāgeliſtis alti⁹ inſonuit: ⁊ maxime in p̄nti euāgelio qđ diuidit̄ pncipaliter in duas ptes. In pma em̄ agit de v̄bi diuinitate. In ſcđa de ei⁹ hūanitate: ibi (fuit hō miſſus a deo) Prima ps diuidit̄ in duas. Prima em̄ manifeſtat v̄bum q̄ntū ad eius eſſentiā. Scđo q̄ntū ad ei⁹ potentiā: ibi (omnia ꝑ ipm̄ facta ſunt)

Quantū ad pmū ſoluit Joan. iiij. mirabiles q̄ſtiones. Prima em̄ q̄ſtio que de verbo formari pōt eſt; quādo erat verbū ſcꝫ ab eterno vel ex tpe: ⁊ hāc ſoluit dicēs (in pncipio erat verbū) Pro intellectu aūt ſolutiōis declaremus tria verba poſita in ea: que ſunt: Verbū: In principio: ⁊ Erat. Sciendū eſt ergo ꝙ ſm̄ Aug u. xv. lib. de trinitate. ⁊ Damaſ. j. lib. in nobis eſt triplex verbum. ſ. intelligibile: quo rem ipam ꝑ ſuaꝫ ſpeciē cogitamus: ſm̄ ꝙ homo actualiter ſibiip̄i q̄dāmodo loquit̄ intuendo qđ latebat in memoria. Et iſtđ verbū nihil aliud eſt q̄ꝫ cōceptus mētis q̄ eſt quedā imago rei exiſtentis extra animā quā imaginem intellectus format: vt poſſit i ea videre rē cuius eſt imago: etiā ſi talis res non ſit p̄ſens: imo etiā ſi nullo modo ſit exiſtēs in rex natura. Eſt ſcđo verbū imaginabile: q̄ ſpeciē vocis pferende apud nos formamus. Eſt ⁊ tertio verbū ſenſibile: ſm̄ qđ vocē ipam pferimus. Cū pmo verbo habet ſilitudinē verbum eternaliter genitū: cū ſcđo v̄o verbū vt in carnari p̄uiſum. Cū tertio aūt ipm̄ verbū incarnari inq̄tuꝫ incarnatū. Unde ſicut dicit Aug. vbi ſup̄: nec verbū imaginabile nec verbū vocale gerit ſilitudinē verbi increati: ſed ſolū verbū intelligibile. Hec aūt ſilitudo pōt attēdi q̄ ad hoc: q̄ ſicut verbū intelligibile in nobis habꝫ exp̄ſſaꝫ ſilitudinē: imo eſt exp̄ſſa ſimilitudo illius rei que latebat in memoria: ita verbū dei eſt expreſſa ſilitudo patris. Et ſic in verbo faciēda diſponimus: nec aliq̄d facim⁹ qđ nō p̄us verbo mētali nobis loquamur ita de⁹ nihil facit qđ nō p̄us in verbo diſpoſuit. Et oīa iſta habent̄ ab Aug. vbi ſup̄. Eſt etiā q̄ntū ad hoc ſilitudo; q̄ ſicut filius dei emanat a p̄re: ⁊ eſt iſta emanatio intellectualis: nō materialis: ita verbū emanat ab itelligēte nō materialiter ſed intellectualit̄. Eſt q̄ ſilitudo iter verbū creatū ⁊ increatū q̄ ad emanatiōem: ⁊ emanatiōis modū: ſeu imaterialitatē. ⁊ q̄ ad emanātis ſilitudinē: q̄ vtrūqꝫ v̄bū eſt